

پلاستیک‌های تجزیه پذیر

پلاستیک‌هایی هستند که توسط میکروارگانیسم‌ها به آب، دی اکسید کربن (یا متان) و زیست توده در شرایط مشخص تجزیه می‌شوند. برای راهنمایی مصرف کنندگان در تصمیم‌گیری و اطمینان دادن به زیست تخریب پذیر بودن پلاستیک، استانداردهای در سطح جهانی تعریف شده است.

پلاستیک‌های زیست تخریب پذیر را می‌توان به روش‌های گوناگونی استفاده کرد. آنها را می‌توان در مواد بسته بندی مورد بهره برداری قرار داد یا از طریق تزریق قالب‌گیری کرد یا می‌توان همراه مواد پرکننده‌ها از جمله آرد چوب، آهک، خاک رس یا کاغذهای زائد استفاده شوند. مواد پرکننده را می‌توان رنگ آمیزی کرد و همچنین در اندازه‌های مختلف دانه بندی برای تغییر ظاهر خارجی مواد استفاده کرد. این ماده را می‌توان با سایر مواد پلاستیکی مانند LDPE، PP و HDPE تزریق و قالب‌گیری کرد. دو نوع پلاستیک قابل تجزیه وجود دارد:

کاربردها: پلاستیک‌های زیست تخریب پذیر یک راه حل ایده آل در بسیاری از کاربردهای کوتاه مدت یا میان مدت مثل: **جمع آوری زباله‌های آلی**، در بخش‌های **کشاورزی و باغبانی** (به عنوان مثال، به عنوان پوشش مالچ یا گلدان‌های گیاهی)، **بسته بندی غذا و ظروف یکبار مصرف** به انسان ارائه می‌دهند.

پلاستیک‌های ساخته شده از مواد پتروشیمی با مواد افزودنی قابل تجزیه و تجزیه زیستی که فرایند تجزیه را افزایش می‌دهند.

پلاستیک‌های زیستی که اجزای آن از مواد اولیه تجدید پذیر حاصل می‌شود.

